

Arrest

nr. 257 815 van 8 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische en Turkse nationaliteit te zijn, op 29 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische en Turkse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 november 2020 en heeft zich vluchteling verklaard op 25 november 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 22 december 2020 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 10 maart 2021.

1.3. Op 25 maart 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 maart 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te hebben en een soennitische Arabier te zijn afkomstig uit Menbej, provincie Aleppo. Uw vader, M.(...) A.(...) († december 2016), heeft de Turkse nationaliteit gekregen via zijn vader die van origine een Turk is. U heeft in 2013 via uw vader de Turkse nationaliteit verworven. U heeft een Turks paspoort en een Turkse kimlik (identiteitskaart). Uw mama M.(...) F.(...) († 2017) heeft de Turkse nationaliteit niet gekregen. U bent in 2006 gehuwd met H.(...) N.(...) en samen hebben jullie twee kinderen, M.(...) G.(...) (° 2008 te Menbej) en M.(...) J.(...) (°2012 te Menbej). Na het verwerven van de Turkse nationaliteit in 2013 woonde u er tot 2014 samen met uw gezin. In 2014 bent u met uw Turks paspoort naar de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) gereisd om daar in de vastgoedsector te werken. In 2016 keerde u terug naar Menbej om vervolgens van 2017 tot 2018 opnieuw in de VAE te werken in de vastgoedsector. U heeft de begrafenis van uw moeder niet kunnen bijwonen aangezien u zich in de VAE bevond. Van 2019 tot 2020 woonde u terug in Menbej waar u, net zoals in VAE, werkzaam was in onroerend goed. In 2019 werd u opgeroepen door de Koerden, die sinds 2016 de macht hebben in Menbej, en werd u ondervraagd over uw neven die tot de oppositie, meer bepaald tot Ahrar al Sham behoren. In juli 2020 werd u gevraagd om samen te werken met de Koerden. U heeft in september 2020 Menbej verlaten uit vrees voor rekrutering door de Koerden, omwille van de ontploffingen en omwille van het feit dat u ondervraagd werd over uw neven. Uw vrouw en kinderen bleven achter in Menbej waar ze tot op heden verblijven samen met uw schoonouders. U reisde per vliegtuig illegaal naar Griekenland met een vals paspoort met transit in Italië om op 2 november 2020 in België aan te komen. Op 25 november 2020 heeft u hier een verzoek om internationale bescherming ingediend.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw verlopen (geldig tot 17/03/2015) origineel Syrisch paspoort, uw originele Syrische identiteitskaart, een ingescande foto van een uittreksel van het huwelijksregister in Syrië, een ingescande foto van een uittreksel van uw familiesamenstelling (d.d. 2019) in Syrië, ingescande foto's van uw Syrisch militair boekje, ingescande foto's van uw Syrisch familieboekje, een ingescande foto van uw vader zijn Syrische identiteitskaart en ingescande foto's van uw Turks paspoort (U09893020 afgegeven in de Turkse ambassade in Dubai geldig van 21 oktober 2014 tot 20 oktober 2024).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.*

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, **nationaliteit(en)**, leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Het Commissariaat-generaal mag van een verzoeker dan ook correcte verklaringen en een volledige medewerking verwachten, in het bijzonder over de identiteit, nationaliteit en plaatsen van eerder verblijf, zodat het land of de landen die geacht worden bescherming te kunnen bieden bepaald kunnen worden. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo verklaarde u initieel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) enkel over de Syrische nationaliteit te beschikken (Verklaring DVZ d.d. 08/12/2020 punt 6, p. 6). U beweerde sinds uw 3 jaar tot aan uw vertrek in september 2020 steeds in de stad Menbej te hebben gewoond. Vroeger reisde u heen en weer naar Turkije, maar u hebt er nooit gewoond (Verklaring DVZ d.d. 08/12/2020 punt 10, p. 6). Toen de DVZ u confronteerde met de vis-hit (waaruit blijkt dat u over de Turkse nationaliteit beschikt) gaf u toe dat u een Turkse identiteitskaart (IK) heeft omdat de grootvader van uw vader oorspronkelijk een Turk is (Verklaring DVZ d.d. 08/12/2020 punt 30, p. 11). Gewezen op het feit dat de informatie van de vis-hit bewijst dat u een paspoort heeft, antwoordt u nogal laconiek "Inderdaad, misschien had ik een paspoort. Voor 1 jaar. Ik heb een paspoort gekregen voor 1 jaar, maar het was voor niets nuttigs. Ik heb het niet gebruikt en ik heb er niet mee gereisd." (Verklaring DVZ d.d. 08/12/2020 punt 30, p. 11). Gepeild waar dit paspoort nu is, beweert u dat het al lang geleden vervallen is en het geldig was tot 2015 (Verklaring DVZ d.d. 08/12/2020 punt 30, p. 11). Geconfronteerd met het gegeven dat het geldig is tot 2024 verklaart u dat u het gekregen hebt maar zweert u dat u het niet gebruikt hebt (Verklaring DVZ d.d. 08/12/2020 punt 30, p. 11). Nogmaals gevraagd waar dit paspoort nu is, antwoordt u dat het in Syrië is en dat er op het paspoort Menbej staat en u met dat paspoort niet kan reizen (Verklaring DVZ d.d. 08/12/2020 punt 30, p. 11). **Ter verduidelijking gevraagd of u dan de beide nationaliteiten heeft, bevestigt u dat u momenteel beide heeft**, maar dat u met de Turkse nationaliteit nergens naartoe kan reizen (Verklaring DVZ d.d. 08/12/2020 punt 30, p. 11).

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u, in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen bij de DVZ (Verklaring DVZ d.d. 08/12/2020 punt 10, p. 6), wel degelijk in Turkije te hebben gewoond van 2013 tot 2014 en dit samen met uw gezin (CGVS, p. 7). Verder geeft u plots aan met het Turkse paspoort tot tweemaal toe naar de VAE te zijn gereisd, namelijk van 2014-2016 en van 2017-2018 (CGVS, p. 4), dit terwijl u bij de DVZ nog ten stelligste verklaarde absoluut niet met het paspoort te hebben gereisd aangezien u dit niet mag omdat er op uw Turks paspoort Menbej – Syrië staat (Verklaring DVZ d.d. 08/12/2020 punt 30, p. 11).

Uit bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat u aanvankelijk uw dubbele nationaliteit heeft verzwegen in de hoop de Belgische autoriteiten te misleiden en u pas na confrontatie met de informatie waarover het CGVS beschikt (vis-hit) toegaf naast de Syrische ook over de Turkse nationaliteit te beschikken. Bovendien heeft u zelfs na de confrontatie met de beschikbare informatie aangaande uw Turkse nationaliteit opnieuw getracht de Belgische autoriteiten te misleiden, namelijk door te stellen dat het een vervallen Turks paspoort betreft waarmee u nooit heeft gereisd. U wijzigde steeds uw verklaringen telkenmale u geconfronteerd werd met de details van de beschikbare informatie, met name over de documenten waarover u beschikt en de geldigheidsduur ervan. Deze gang van zaken is

uitermate ernstig te noemen gezien een verzoeker ten allen tijde volledige medewerking dient aan de dag te leggen.

Uw wijzigende verklaringen zijn dermate opvallend dat er absoluut geen sprake is van een vergissing van uwentwege maar duidelijk een doelbewuste tactiek om de Belgische autoriteiten te misleiden om uw verblijf en verblijfsrechten in Turkije te verbergen.

Daar uit uw verklaringen blijkt dat u zowel over de Syrische als de Turkse nationaliteit beschikt, is het van belang er op te wijzen dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder "land van herkomst" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit te worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

Gezien u over de Turkse nationaliteit beschikt, dient u aannemelijk te maken waarom u niet naar Turkije terug kan. Gepeild naar uw vrees ten opzichte van Turkije geeft u aan dat u niet van het land houdt omdat er op u als vluchteling wordt neergekeken. U voegt er nog aan toe dat u in Turkije kan wonen, maar dat u het niet wil (CGVS, p. 7). Logischerwijze gevraagd waarom dan niet aangezien uw broer S.(...) en zus K.(...) wel in Turkije wonen, werpt u op dat u zich er niet kan aanpassen en er zich niet kan integreren (CGVS, p. 7). Ter verduidelijking gevraagd op welk vlak u zich niet in Turkije kan aanpassen / integreren, oppert u dat Turken racisten zijn, dat ze koppig zijn qua mentaliteit en dat u niet van de taal houdt (CGVS, p. 7). U herhaalt dat ze op jullie, de Syrische vluchtelingen, neerkijken en u zich er niet kan aanpassen / integreren en u er niet kan werken (CGVS, p. 7). U verwijst naar uw broer, S.(...), die net als u over de Turkse nationaliteit beschikt en er sinds 2015 in Mersin woont en een meubelzaak heeft (CGVS, pp. 4, 5), en die ook al veel geld heeft verloren (CGVS, p. 7). De door u aangehaalde motieven om geen beroep te doen op de bescherming van de Turkse autoriteiten betreffen louter socio-economische problemen die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Immers, om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling immers aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Socio-economische overwegingen, zoals o.a. huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bovendien slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In casu zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uw hoofde suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond.

Daarenboven dient te worden aangestipt dat het verwijt dat 'ze' neerkijken op de Syrische vluchtelingen bij u niet van toepassing is aangezien u over de Turkse nationaliteit beschikt omwille van het feit dat u zelf verklaart dat uw grootvader van oorsprong een Turk is (CGVS, p. 2).

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS evenwel een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Turkije (zie de COI Focus – Turquie – Situation sécuritaire van 24 september 2019, beschikbaar op <https://www.cgira.be/sites/default/files/>

[rapporten/coi focus turquie. situation securitaire 20190924.pdf](#) of <https://www.cgra.be/nl>) blijkt dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in sommige delen van het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de overheid en de PKK. Sinds januari 2017 vond er geen enkele aanslag plaats van andere groepen dan PKK-groepen.

Sinds de lente van 2016 verplaatsten de gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse overheid zich naar bepaalde plattelandsgebieden van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse overheid en de PKK elkaar in het kader van het conflict tot doelwit nemen, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren, hoofdzakelijk in de provincies Hakkari, Sirnak, Diyarbakir, Batman en Siirt. Op basis van de voormelde informatie blijkt echter dat de slachtoffers grotendeels vallen bij de oorlogvoerende kampen en dat het aantal zijdelingse burgerslachtoffers van de conflicten aanzienlijk gedaald is sinds 2017. Tussen 1 januari 2020 en 16 september 2020 vallen zeven burgerslachtoffers te betreuren. Deze daling wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die als "over het algemeen weinig intensief" worden bestempeld, van de steden naar de plattelandsgebieden sinds de lente van 2016. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken sinds maart 2018 en tijdens de periode die de update van de informatie over de veiligheidssituatie behandelt, gedaald is. De overheid roept af en toe plattelandsnederzettingen van enkele provincies in het oosten en vooral zuidoosten van Turkije uit tot tijdelijke veiligheidszone in het kader van operaties tegen de PKK. Ten slotte blijkt dat de Turkse overheid grootscheepse operaties uitvoert om de woningen die werden vernield als gevolg van de conflicten, herop te bouwen. In verband met operatie "Lenteschild", die het Turkse leger op 20 februari 2020 in het noorden van Syrië startte, maakt geen enkele geraadpleegde bron melding van aanzienlijke gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije. Gezien de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse overheid en de PKK, de aanzienlijke daling van het aantal zijdelingse burgerslachtoffers, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken (afgekondigd tijdens de gewapende operaties tegen de PKK) en de verplaatsing van de conflicten naar de plattelandsgebieden, het noorden van Irak en het noorden van Syrië, en gezien de afwezigheid van andere terreuraanslagen buiten het zuiden en het zuidoosten van Turkije sinds 2016 kunnen we niet concluderen dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico loopt, te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4,§2, c) van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie aangezien deze enkel betrekking hebben op uw identiteit, nationaliteiten en gezinssituatie dewelke door het CGVS niet in twijfel wordt gebracht.

Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Turkije een gegronde vrees voor vervolging koestert noch heeft u aangetoond dat u er bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Deze vaststelling volstaat om de overige door u aangehaalde feiten die zich in Syrië zouden afgespeeld hebben, niet verder te onderzoeken, dit omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van uw asielaanvraag zou kunnen leiden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een summiere poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker voert aan dat hij geen enkele band heeft met Turkije, dat hij enkel op papier de Turkse nationaliteit bezit omdat zijn grootvader over deze nationaliteit beschikte en dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op geen enkel ogenblik heeft onderzocht in welke omstandigheden hij zal terecht komen indien hij wordt terug gestuurd naar Turkije, waar er naar eigen zeggen wordt neergekeken op hem en waar hij zou worden gediscrimineerd omdat hij geboren is in

Syrië en hij door de Turkse onderdanen dus gezien wordt als Syriër. Verzoeker hekelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen amper de tijd heeft genomen (iets meer dan een uur) om hem te horen en onmiddellijk een negatieve beslissing heeft genomen in zijn hoofde zonder zijn relaas en zijn persoonlijke vrees ernstig te onderzoeken. Zo blijkt dat Syriërs in Turkije in schrijnende omstandigheden dienen te overleven en er gediscrimineerd worden, aldus verzoeker, die te dezen citeert uit het artikel *"In Turkey, life for Syrian refugees and Kurds is becoming increasingly violent"* van 2 november 2020. Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bijzonder onredelijk te werk is gegaan en hem ten onrechte internationale bescherming geweigerd heeft.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) hij aanvankelijk zijn dubbele nationaliteit heeft verzwegen in de hoop de Belgische autoriteiten te misleiden en hij pas na confrontatie met de informatie waarover het CGVS beschikt (vis-hit) toegaf naast de Syrische ook over de Turkse nationaliteit te beschikken, hij bovendien zelfs na de confrontatie met de beschikbare informatie aangaande zijn Turkse nationaliteit opnieuw heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden door te stellen dat het een vervallen Turks paspoort betreft waarmee hij nooit heeft gereisd, hij steeds zijn verklaringen wijzigde telkenmale hij geconfronteerd werd met de details van de beschikbare informatie, met name over de documenten waarover hij beschikt en de geldigheidsduur ervan, en zijn wijzigende verklaringen dermate opvallend zijn dat er absoluut geen sprake is van een vergissing van zijnentwege maar duidelijk een doelbewuste tactiek om de Belgische autoriteiten te misleiden om zijn verblijf en verblijfsrechten in Turkije te verbergen, (ii) hij niet aannemelijk maakt waarom hij niet naar Turkije terug kan daar de door hem aangehaalde motieven om geen beroep te doen op de bescherming van de Turkse autoriteiten – hij houdt niet van het land omdat er op hem als vluchteling wordt neergekeken, hij kan in Turkije wonen maar wil dit niet omdat hij zich er niet kan aanpassen/integreren en hij er niet kan werken omdat Turken racisten zijn, ze koppig zijn qua mentaliteit en hij niet van de taal houdt – louter socio-economische problemen betreffen die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, socio-economische overwegingen, zoals onder andere huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, bovendien slechts relevant zijn in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling, er *in casu* echter geen elementen aanwezig zijn, noch door hem concreet worden aangetoond, die een dergelijke situatie in zijn hoofde suggereren en het verwijt dat 'ze' neerkijken op de Syrische vluchtelingen bij hem niet van toepassing is aangezien hij over de Turkse nationaliteit beschikt omwille van het feit dat zijn grootvader van oorsprong een Turk is, (iii) de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in sommige delen van het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de overheid en de PKK, en gezien de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse overheid en de PKK, de aanzienlijke daling van het aantal zijdelingse burgerslachtoffers, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken (afgekondigd tijdens de gewapende operaties tegen de PKK) en de verplaatsing van de conflicten naar de plattelandsgebieden, het noorden van Irak en het noorden van Syrië, alsook de afwezigheid van andere terreuraanslagen buiten het zuiden en het zuidoosten van Turkije sinds 2016, niet kan geconcludeerd worden dat verzoeker alleen wegens zijn aanwezigheid in Turkije een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, (iv) de door hem neergelegde documenten enkel betrekking hebben op zijn identiteit, nationaliteiten en gezinssituatie, welke gegevens door het CGVS niet in twijfel worden getrokken en (v) de vaststelling dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Turkije een gegronde vrees voor vervolging koestert, noch heeft aangetoond dat hij er bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade zou lopen, volstaat om de overige door hem aangehaalde feiten die zich in Syrië zouden afgespeeld hebben niet verder te onderzoeken omdat dergelijk onderzoek toch niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van zijn asielaanvraag zou kunnen leiden.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 25 maart 2021 (CG nr. 2019015), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967." Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953.

Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die,*

indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."

Artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *"land van herkomst"*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt echter in dat het moet worden begrepen als *"het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats"* (artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU).

Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan inroepen of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Wanneer iemand meer dan één nationaliteit heeft, kan de bepaling *"het land waarvan hij of zij de nationaliteit heeft"* verwijzen naar elk van de landen waarvan hij of zij een staatsburger is, en men heeft geen tekort aan bescherming wanneer men, zonder geldige reden gebaseerd op een gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan men de nationaliteit niet heeft benut.

Uit verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten blijkt dat hij zowel over de Syrische als de Turkse nationaliteit beschikt, hetgeen hij ook uitdrukkelijk bevestigt in het verzoekschrift. Hij dient in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming aldus aan te tonen dat geen van beide nationale overheden hem de noodzakelijke bescherming kan of wil bieden.

2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Turkije, noch dat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden gevolgd waar dienaangaande in het bestreden beslissing het volgende wordt overwogen: *"Gezien u over de Turkse nationaliteit beschikt, dient u aannemelijk te maken waarom u niet naar Turkije terug kan. Gepeild naar uw vrees ten opzichte van Turkije geeft u aan dat u niet van het land houdt omdat er op u als vluchteling wordt neergekeken. U voegt er nog aan toe dat u in Turkije kan wonen, maar dat u het niet wil (CGVS, p. 7). Logischerwijze gevraagd waarom dan niet aangezien uw broer S.(...) en zus K.(...) wel in Turkije wonen, werpt u op dat u zich er niet kan aanpassen en er zich niet kan integreren (CGVS, p. 7). Ter verduidelijking gevraagd op welk vlak u zich niet in Turkije kan aanpassen / integreren, oppert u dat Turken racisten zijn, dat ze koppig zijn qua mentaliteit en dat u niet van de taal houdt (CGVS, p. 7). U herhaalt dat ze op jullie, de Syrische vluchtelingen, neerkijken en u zich er niet kan aanpassen / integreren en u er niet kan werken (CGVS, p. 7). U verwijst naar uw broer, S.(...), die net als u over de Turkse nationaliteit beschikt en er sinds 2015 in Mersin woont en een meubelzaak heeft (CGVS, pp. 4, 5), en die ook al veel geld heeft verloren (CGVS, p. 7). De door u aangehaalde motieven om geen beroep te doen op de bescherming van de Turkse autoriteiten betreffen louter socio-economische problemen die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Immers, om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling immers aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Socio-economische overwegingen, zoals o.a. huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn bovendien slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende*

verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In casu zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uw hoofde suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond.

Daarenboven dient te worden aangestipt dat het verwijt dat 'ze' neerkijken op de Syrische vluchtelingen bij u niet van toepassing is aangezien u over de Turkse nationaliteit beschikt omwille van het feit dat u zelf verklaart dat uw grootvader van oorsprong een Turk is (CGVS, p. 2)."

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat hij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter geheel in gebreke blijft.

Immers, gelet op zijn verklaringen dat hij zelf met zijn gezin van 2013 tot 2014 in Turkije heeft gewoond, dat zijn broer S., die eveneens de Turkse nationaliteit bezit, en zijn zus K. sinds 2015 in Turkije woonachtig zijn en dat zijn moeder, die overleden is in 2017, in Turkije werd behandeld en er ook begraven is (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5 en p. 7), kan verzoeker in het verzoekschrift bezwaarlijk ernstig voorhouden dat hij geen enkele band heeft met Turkije en dat hij enkel op papier de Turkse nationaliteit bezit omdat zijn grootvader over deze nationaliteit beschikte.

In zoverre verzoeker daarnaast hekelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op geen enkel ogenblik heeft onderzocht in welke omstandigheden hij zal terecht komen indien hij wordt teruggestuurd naar Turkije en betoogt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen amper de tijd heeft genomen (iets meer dan een uur) om hem te horen en onmiddellijk een negatieve beslissing heeft genomen in zijn hoofde zonder zijn relaas en zijn persoonlijke vrees ernstig te onderzoeken, benadrukt de Raad vooreerst dat de korte duur van het persoonlijk onderhoud geen indicatie uitmaakt van de grondigheid en volledigheid ervan. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij opwerpt in zijn verzoekschrift, tijdens het persoonlijk onderhoud wel degelijk voldoende de kans heeft gekregen om zijn vrees ten opzichte van Turkije toe te lichten. De Raad leest dienaangaande in de notities van het persoonlijk onderhoud: *"Heeft u een vrees ten opzichte van Turkije? Ik hou niet van TR als land want daar worden we bekeken of beter er wordt op ons neergekeken want we zijn vluchtelingen en we werden als vluchteling behandeld, ik kon in TR blijven wonen maar ik wilde dat niet. Waarom dan niet want S.(...) en zus K.(...) wonen wel in TR? Ik kon mij niet aanpassen in TR ik kon me niet integreren. Op welk vlak? Racisten, ze zijn koppig qua mentaliteit en ik hou niet van de taal. Daar werd er op ons neergekeken in die zin dat we minderwaardig zijn, er zijn heel veel Syrische vluchtelingen en zijn minderwaardig dan de Turken hier is de situatie voor mij veel beter. Ik kon me niet aanpassen, niet integreren en niet werken, mijn broer heeft ook veel geld verloren hij probeert te overleven maar hij heeft ook veel problemen."* Aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd aan verzoeker bovendien expliciet de vraag gesteld of hij nog iets wenste toe te voegen, waarop hij ontkennend antwoordde (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7 en p. 9). Verzoeker meent dan wel dat zijn persoonlijk onderhoud te kort heeft geduurd doch laat na te concretiseren welke aspecten van zijn relaas of welke details over concrete elementen hij niet zou hebben kunnen toelichten. Evenmin specificeert hij welke bijkomende vragen zijn inziens nog gesteld hadden moeten worden, noch toont hij aan hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing. Gelet op voormelde verklaringen, oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook op goede gronden dat de door verzoeker aangehaalde motieven om geen beroep te doen op de bescherming van de Turkse autoriteiten louter socio-economische problemen betreffen die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft immers geen feiten of elementen aangebracht waaruit zou blijken dat hij in Turkije een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van zijn ras, nationaliteit, religie, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Evenmin toont hij aan dat hij er het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet uitmaakt. De Raad stelt vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift en tot op heden geen argumenten bijbrengt die deze appreciatie kunnen ombuigen, noch bijkomende elementen aanvoert ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter verwijzen naar zijn hoger aangehaalde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud

omtrent de vrees die hij stelt te koesteren ten opzichte van Turkije, de stelling dat hij er zou worden gediscrimineerd omdat hij geboren is in Syrië en hij door de Turkse onderdanen dus gezien wordt als Syriër en het aanhalen van het artikel *"In Turkey, life for Syrian refugees and Kurds is becoming increasingly violent"* van 2 november 2020, waarmee hij poogt aan te tonen dat Syriërs in Turkije in schrijnende omstandigheden dienen te overleven en er gediscrimineerd worden, doch waarmee hij echter niet vermag hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad benadrukt te dezen vooreerst dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of reëel risico op het lijden van ernstige schade inhoudt. Om tot de toekenning van internationale bescherming te leiden moeten de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt en waartegen de staat niet wil of niet kan beschermen. Verzoeker toont dit geenszins *in concreto* aan. Hij maakte doorheen zijn verklaringen immers geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en brengt ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer naar Turkije persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Hij beperkt zich immers louter tot het verwijzen naar algemene informatie, zonder deze te betrekken op zijn individuele en persoonlijke situatie, wat niet kan volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten dat hij ten aanzien van Turkije een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan doen gelden. De door verzoeker aangehaalde informatie handelt over racisme en haatmisdrijven tegen Syrische vluchtelingen – waarbij dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen vluchteling is doch hij over de Turkse nationaliteit beschikt omdat zijn grootvader langs vaderskant van oorsprong een Turk is – en Koerdische migranten en IDP's in Turkije doch nergens uit verzoekers verklaringen of de uiteenzetting in het verzoekschrift kan blijken dat hij of zijn familie ooit persoonlijk met dergelijke problemen geconfronteerd zijn geweest. Met het louter aanhalen van algemene informatie, slaagt verzoeker er dan ook niet in een vrees voor racisme en haatmisdrijven te concretiseren. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn broer S. in Turkije een meubelzaak heeft en dat de echtgenoot van zijn zus K. in Turkije werkt als hersteller/techniker van huishoudelijke apparaten (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Hoewel verzoeker beweert dat zijn broer veel geld heeft verloren (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7), blijkt aldus uit niets dat zijn in Turkije wonende familieleden er in 'schrijnende omstandigheden dienen te overleven'. Zoals nog terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, zijn socio-economische overwegingen, zoals onder andere huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, bovendien slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. De Raad ontwaart in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *in casu* echter geen elementen die een dergelijke situatie in hoofde van verzoeker suggereren, noch wordt dit door hem concreet aangetoond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als volgt: *"Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Turkije (zie de COI Focus – Turquie – Situation sécuritaire van 24 september 2019, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_turquie_situation_securitaire_20190924.pdf of <https://www.cgra.be/nl>) blijkt dat de veiligheidsproblemen zich hoofdzakelijk voordoen in sommige delen van het zuidoosten van het land in het kader van conflicten tussen de overheid en de PKK. Sinds januari 2017 vond er geen enkele aanslag plaats van andere groepen dan PKK-groepen.*

Sinds de lente van 2016 verplaatsten de gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse overheid zich naar bepaalde plattelandsgebieden van het zuidoosten van Turkije. Hoewel de Turkse overheid en de PKK elkaar in het kader van het conflict tot doelwit nemen, vallen er zijdelingse burgerslachtoffers te betreuren, hoofdzakelijk in de provincies Hakkari, Sirnak, Diyarbakir, Batman en Siirt. Op basis van de voormelde informatie blijkt echter dat de slachtoffers grotendeels vallen bij de oorlogvoerende kampen en dat het aantal zijdelingse burgerslachtoffers van de conflicten aanzienlijk gedaald is sinds 2017. Tussen 1 januari 2020 en 16 september 2020 vallen zeven burgerslachtoffers te betreuren. Deze daling

wordt toegeschreven aan de verplaatsing van de conflicten, die als "over het algemeen weinig intensief" worden bestempeld, van de steden naar de plattelandsgebieden sinds de lente van 2016. Merk bovendien op dat het aantal avondklokken sinds maart 2018 en tijdens de periode die de update van de informatie over de veiligheidssituatie behandelt, gedaald is. De overheid roept af en toe plattelandsnederzettingen van enkele provincies in het oosten en vooral zuidoosten van Turkije uit tot tijdelijke veiligheidszone in het kader van operaties tegen de PKK. Ten slotte blijkt dat de Turkse overheid grootscheepse operaties uitvoert om de woningen die werden vernield als gevolg van de conflicten, herop te bouwen. In verband met operatie "Lenteschild", die het Turkse leger op 20 februari 2020 in het noorden van Syrië startte, maakt geen enkele geraadpleegde bron melding van aanzienlijke gevolgen voor de veiligheidssituatie in Turkije. Gezien de doelgerichte aard van de conflicten tussen de Turkse overheid en de PKK, de aanzienlijke daling van het aantal zijdelingse burgerslachtoffers, het geografisch en tijdelijk zeer beperkte aantal avondklokken (afgekondigd tijdens de gewapende operaties tegen de PKK) en de verplaatsing van de conflicten naar de plattelandsgebieden, het noorden van Irak en het noorden van Syrië, en gezien de afwezigheid van andere terreuraanslagen buiten het zuiden en het zuidoosten van Turkije sinds 2016 kunnen we niet concluderen dat u alleen wegens uw aanwezigheid in Turkije een reëel risico loopt, te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4,§2, c) van de wet van 15 december 1980."

Verzoeker betwist deze evaluatie van de veiligheidssituatie door de commissaris-generaal niet, noch brengt hij gegevens bij waaruit zou kunnen blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Dienvolgens wordt bovenstaande analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.7. Aangezien verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade heeft aangetoond in geval van terugkeer naar Turkije, dient de vrees die hij zou koesteren ten aanzien van Syrië niet nader te worden onderzocht vermits een dergelijk onderzoek niet tot een ander besluit betreffende de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming zou kunnen leiden.

2.8. De door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen aangezien deze enkel betrekking hebben op zijn identiteit, nationaliteiten en gezinssituatie, elementen welke in het voorgaande niet in twijfel worden getrokken.

2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.10. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.11. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS